

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش نظریه ذهن بر ارتقاء همکاری، خویشتن داری و قاطعیت کودکان پسر اوتیستیک 7-12 سال از دیدگاه مادران

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، دوره 3، شماره 11 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

نرگس ادیب سرشکی - هییت علمی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

عباس نساییان - دانشجوی دکتری روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه علامه طباطبایی

رقیه اسدی گندمانی - دانشجوی دکتری روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه علامه طباطبایی

مسعود کریملو - عضو هییت علمی گروه آمار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر آموزش نظریه ذهن بر ارتقاء همکاری، خویشتن داری و قاطعیت کودکان اوتیستیک 7-12 سال شهر تهران بود. روش پژوهش از نوع پژوهشهای شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل همه کودکان اوتیستیک 7-12 شهر تهران بود. نمونه شامل 12 کودک اوتیستیک بود که با نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. ابزار پژوهشی پرسشنامه 38 سوالی نظریه ذهن و پرسشنامه مهارت های اجتماعی گرشام و الیوت (1990) بود. برای تجزیه و تحلیل دادها، از روش های آمار توصیفی و آمار استنباطی (آزمون t مستقل و همبسته) استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد آموزش نظریه ذهن موجب ارتقاء همکاری، خویشتن داری و قاطعیت کودکان اوتیستیک نمی شود یا به عبارتی تفاوت معنی داری بین گروه کنترل و آزمایش پس از آموزش وجود ندارد (0/05)

کلمات کلیدی:

نظریه ذهن، مهارت های اجتماعی، اوتیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/721742>

